

Молодий Коммунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 24 травня 1980 року • № 63 (2791) • Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

КЛИЧЕ ЛІТО ОЛІМПІЙСЬКЕ

Над степом уже здіймаються голубі вітрила літа. Настала пора найбільш масових спортивних поєдинків. В області весняно-літній спортивний сезон практично вже почався. Відбулися великі спартакіадні турніри, присвячені 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна і 35-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Вони сприяли не тільки фізичному, а й ідейному загартовуванню юнаків і дівчат.

Попереду — змагання, присвячені Олімпіаді-80. Вони мають пройти в кожному селі, в кожному місті. Значні зусилля зробили світловодці. Сотні молодих робітників, школярів зібрався на стадіоні міста енергетиків. Чемпіони з різних видів спорту, кращі багатоборці ГПО несли прапори спортивних товариств і полотнища з емблемою XXII Олімпійських ігор. У руках юнаків і дівчат — транспаранти, лозунги — «Олімпіада — не тільки для олімпійців», «Від значка ГПО — до олімпійської медалі», «Візьми принада до олімпійця!». Голова міського спорткомітету Григорій Манойленко (майстер спорту, в минулому марафонець, призер багатьох республіканських і всесоюзних змагань) слався рапортом про досягнення спортсменів міста в олімпійському році — перед ветеранами війни, перед ветеранами спорту. І почалися масові спортивні поєдинки. Під знаком п'яти олімпійських кілець.

Олімпійські ігри... Ці два слова знають у всіх куточках нашої планети. Олімпіада — свято молодості, краси, фізичного вдосконалення. Ті, хто збирається під олімпійські знамена, не тільки борються за встановлення рекордів, — вони демонструють дружбу народів, котра повинна бути нерозривною, як ланцюжок п'яти ясравих кілець. Олімпійські ігри — це саме та арена, на якій людина неспростовно доводить невичерпність своїх сил, ще і ще раз підтверджує, що немає меж людським можливостям. Тож і олімпійський девіз такий — «Швидше, вище, сильніше». Хай же він стане девізом і кожного з нас — і спортсменів-початківців, і рекордсменів області.

Так, Олімпіада — не тільки для олімпійців. Це значить, що нинішнього року в кожному колективі фізкультури, на всіх стадіонах мають пройти захоплюючі спортивні змагання. Барвисті, урочисті, святкові. Так, в олімпійському році кожен спортсмен повинен поставити собі за мету — поліпшити своє сховження, щоб стати розрядником, майстром спорту, чемпіоном з багатоборства ГПО. Саме так вирішили кращі спортсмени, що тренуються в колективі фізкультури «Колоса». Це — Валерій Доценко із села Злинки Маловисківського району, Олена Кацан з міста Помічної Добровеличківського району, Тетяна Кушнір із села Соzonівка Кіровоградського району, Олександр Солодов з тресту «Кіровоградсьбуд», Олександр Маслій із села Синьок Ульяновського району, Людмила Корнева із села Іванівки Долинського району. Виконавши нормативи комплексу ГПО, ставши чемпіонами районів, ці спортсмени успішно виступили й на обласних змаганнях, узяли участь у республіканських поєдинках. Першорозрядники і кандидати в майстри спорту, громадські інструктори і тренери, вони самі підвищують свій спортивний гарт і допомагають у цьому своїм товаришам. Вони — ініціатори руху «30-річчя товариства «Колос» і рік Олімпіади-80 зустріти на зразкових спортивних базах!»

В області налічується 525 сільських колективів фізкультури, де спортивні секції відвідують майже 85 тисяч юнаків і дівчат. Якщо кожен із них хоч один день попрацює на створенні спортивних баз, віддача буде разючою. Собі, своїм молодшим друзям, сільським школярам, ми спроможні подарувати гарний легкоатлетичний комплекс, ігровий майданчик, тенісний корт. А потім буде й перемога на спартакіадних турнірах. Цю роботу вже почато — ударні комсомольсько-молодіжні загони взялися за справу в Ульяновському, Бобринецькому, Долинському районах. Іх очолюють кращі спортсмени, комсомольські активісти.

Хто ж тепер піде за ситуаціями з «Колосом»? Спартакіада, у «Спартак», «Авангард», «Трудових резервах», «Буревіснику», «Динамо» представники багатьох спортклубів і досі не розв'язали проблеми будівництва спортивних споруд. А без належної бази не може бути мови про зрушення в розвитку олімпійських видів спорту на Кіровоградщині. Тож вмійте робити негайно і одразу братися за діло.

Член Політбюро, секретар ЦК КПРС М. А. Сулоєв, виступаючи на Всесоюзній нараді ідеологічних працівників, підкреслює: «Постійну увагу потрібно й далі приділяти фізичному вихованню радянських людей, особливо підростаючого покоління. Зміцнювати фізкультурний рух, поліпшувати умови для занять фізичною культурою і спортом, використовувати для цієї мети пропагандистське значення Олімпійських ігор 1980 року — обов'язок партійних, усіх громадських організацій, керівників підприємств і установ».

Така настанова саме для тебе, комсомольський активісте! Для тебе, юний олімпійцю! Для кожного з нас.

Ініціатива кормодобувників Гайворонського району, які на честь XXVI з'їзду КПРС узяли підвладні соціалістичні зобов'язання і борються цього року за одержання по 45 центнерів кормових одиниць з гектара, за повне забезпечення потреб і створення необхідних страхових фондів грубих та соковитих кормів, знайшла широкую підтримку серед комсомольців і молоді області.

КОРМИ—ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА

ГОЛОВАНІВСЬК. На наступному навчанні секретарів комсомольських організацій району йтиме мова про участь комсомольців і молоді у виробництві та заготівлі кормів для громадської худоби. Для кожної організації, в їх у сфері сільськогосподарського виробництва Голованівського району здадять одна, розробляють особисті рахунки. Намічають організаційні заходи по створенню

КМК кормодобувників, визначають форми морального й матеріального стимулювання. Комсомольські організації періодично завітватимуть про хід важливої кампанії. Тих, хто відзначатиметься на роботах, нагороджуватимуть перехідними вимпелами, грамотами райкому комсомолу, їм надсилатимуть вітальні листівки.

Все це спрямовано на те, щоб цінна ініціатива гайворонців знайшла належний відгук серед ком-

сомольців і молоді району.

С. ПОЛКОВИЙ,
Інструктор відділу комсомольських організацій Голованівського райкому комсомолу.

ПЕТРОВЕ. В усіх господарствах району намічено заходи по збільшенню виробництва і поліпшенню якості кормів. Створено спеціалізовані загони, до складу яких увійдуть близько 150 чоловік комсомольців і молоді. Один із таких загонів, комсомольсько-молодіжний, очолюваний секретарем комітету комсомолу Василем Дураном, працює в колгоспі імені Чкалова. Хлопці зобов'язалися зібрати майже сім

тисяч тонн кукурудзи на силос, заготовити тисячу тонн сінажу, п'ятсот тонн сіна.

В. КОРЧАГІН,
завідуючий відділом комсомольських організацій райкому комсомолу.

ОНУФРІЙКА. 30 гектарів жита і багаторічних трав скошили для громадської худоби механізатори колгоспу імені XXV з'їзду КПРС. Активну участь у заготівлі зеленого корму беруть комсомольці і молодь господарства.

Н. КІЗЕНКО,
диспетчер колгоспу імені XXV з'їзду КПРС Онуфрійського району.

ПЕРЕМОГЛА МАЙСТЕРНІСТЬ

Усі побоювалися, що піде дощ. Зранку небо залягло хмарами, але потім виглянуло сонце. Посвітлішало все навкруги. По-світлішали і обличчя учасників двадцятого обласного конкурсу молодих ораторів, що відбувся на перелазі учбового господарства Гайворонського СПТУ № 5. Для участі в ньому зібрався унів сільських профтехучилищ області, які стали переможцями конкурсів у себе вдома.

Змагання проходило в напруженій боротьбі. Кожен прагнув показати всі свої знання і вміння, набуті у професійно-технічному училищі. За дві години учасники конкурсу закін-

чили орашку своїх ділянок. І так кілька зміг. Увесь час відчувалася впевненість юних ораторів у своїх силах. Вони вміло керували тракторами Т-74 з навісними плугами. Та змагання є змагання. Тут не обходиться без переможців і переможених. Найрішуча боротьба і найкраще оброблена ділянка були в учня Гайворонського СПТУ № 5 Андрія Брижі, який і зайняв перше особисте місце серед учасників конкурсу.

Другий результат показав учень Бобринецького СПТУ № 2 Володимир Галамейко. На третьому місці — молодий оратор із Голованівського СПТУ № 9

Володимир Решетнюк. Чемпіонам вручили грамоти обласного управління профтехосвіти та обкому комсомолу, цінні подарунки.

Колегія суддів збралася обговорити результати змагань серед команд. Присипливо підраховують судді кількість балів, обговорюють якість виконаних робіт. Одноголосно вони призначили першість команді учнів Голованівського СПТУ № 8. В урочистій обстановці їй вручили перехідний кубок і грамоти обласного управління профтехосвіти, грамоти обкому комсомолу.

Друге й третє місце посіли відповідно команди Гайворонського СПТУ № 5 та Бобринецького СПТУ № 2. Іх також нагороджено грамотами обласного управління профтехосвіти та обкому ЛКСМУ. Приємно відзначити, що хороші результати на орашці показала учениця Дмитрівського сільського профтехучили-

ща № 9 Знам'янського району Тетяна Пашківська, вона мало в чому поступилася хлопцям.

Після вручення нагород право опустити прапор змагань надається переможцям конкурсу — команді Голованівського СПТУ № 8. Це учинило вибороло честь зустрічати наступного року учасників тринадцятого обласного конкурсу.

Нашу область на республіканському конкурсі, що відбудеться 27—29 травня у Волинській області, представлятимуть Андрій Брижа і Тетяна Пашківська. Побажаємо ж їм успіху.

Т. ПАНЧУК,
методист навчально-методичного кабінету обласного управління профтехосвіти.

ДОБРЕ ПРАЦЮВАВ НИНИ НА ПІДАКВІВЛЕННІ ЗЕРНОВИХ ЕКІПАЖ ЛІТАКА АН-2 В СКЛАДІ ВОЛОДИМИРА ПРОХОРА, ВОЛОДИМИРА ВЛОХА ТА АРТЕМА ПОЛЮХОВИЧА (ЗЛІВА НАПРАВО). ВОНИ, ЗОКРЕМА, УСПІШНО СПРАВЛЮЮТЬСЯ ІЗ ВНЕСЕННЯМ МІНЕРАЛЬНИХ ДОБРІВ НА ПОЛЯ КОЛГОСПІВ ІМЕНІ ЛЕНІНА ТА «ШЛЯХ ДО КОМУНІЗМУ» ДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ.

НА ЗНІМКУ: ЕКІПАЖ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ АВІАЦІЇ КІРОВОГРАДСЬКОГО АВАЛІДПРИЄМСТВА В. ПРОХОР, В. ВЛОХ, А. ПОЛЮХОВИЧ ПІСЛЯ ТРУДОВОГО ДНЯ.

Фото С. ФЕНЕНКА

Обмін досвідом

Львів. (РАТАУ). Першою до списків кращих молодих операторів машинного доіння Львівщини занесено лауреата Премії Ленінського комсомолу Надію Галасюк з колгоспу імені Жданова Кам'янсько-Бузького району. Торік вона одержала від кожної корови по 6780 кілограмів молока.

Молоді тваринники області за роки десятої п'ятирічки продали державі тисячі тонн надпланової продукції. Кожен другий комсомольсько-молодіжний колектив ферм і комплексів подолав тристисячний рубіж. Багато юнаків і дічат досягли чотирьох- і п'ятитисячних надобів. Успіх забезпечила поточно-цехова система утримання худоби і виробництва молока, широко впроваджена в господар-

ствах. Вона допомогла значно збільшити надобі і поліпшити збереження молодняка, умови праці. Нагромаджений досвід став предметом вивчення на заняттях Всесоюзної школи найвищої продуктивності праці в молочному скотарстві, які відбулись у Львові з ініціативи ЦК ВЛКСМ і Міністерства сільського господарства СРСР. Молоді спеціалісти, керівники і групкомсори комсомольсько-молодіжних колективів прослухали лекції наукових співробітників і спеціалістів сільського господарства області.

Перед слухачами школи, яка сьогодні завершила роботу, виступив кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Львівського обкому партії В. Ф. Добрик.

„ШКІЛЬНИЙ ЗАВОД“ ХТЗ

ХАРКІВ. (Кор. РАТАУ). Робітничі пугівки на рідній завод влучив великій групі випускників школи Орджонікідзевського району токаря ХТЗ, депутата Верховної Ради СРСР Ф. Д. Касьянечко. Разом з іншими кадрами трудівниками він був наставником школярів у навчальному цеху підприємства. Всі його вихованці одержали виробничі розряди.

Захоплюючий світ робітничих професій відкривається перед старшокласниками в їх шкільному заводі, який оснащене найновішим устаткуванням. Зміни тут починаються раніше, ніж звичайні уроки в класі, але записень не буває. Школярі з нетерпінням чекають щоразу зустрічі з своїм навчальним підприємством. А вже тут їм, як дорослим, довіряють самостійно виготовляти промислові вироби — деталі тракторів, автоматичні прилади, електронні пристрої для верстатів. У навчанні і вихованні застрашної робітничої зміни беруть участь найславніші люди ХТЗ. Серед них — Герой Соціалістичної Праці В. Г. Тарасенко, М. І. Калашников, В. І. Чміль. Багато школярів серйозно захоплюються технічною творчістю, стали членами заводського Товариства раціоналізаторів і винахідників. Тільки за минулий рік навчальний цех випустив своєї продукції на сто тисяч карбованців, що з лишком окупило всі витрати на його утримання.

Понад три тисячі теперішніх тракторобудівників пройшли курс робітничої науки в цьому своєрідному навчальному закладі. За успіхи в трудовому навчанні і професійній орієнтації молоді завод удостоєний премії Ленінського комсомолу. За прикладом ХТЗ такий же цех для старшокласників створено і на Челябінському тракторному. Школярі бувають один у одного в гостях, влаштовують обмінні виставки своїх технічних досягнень.

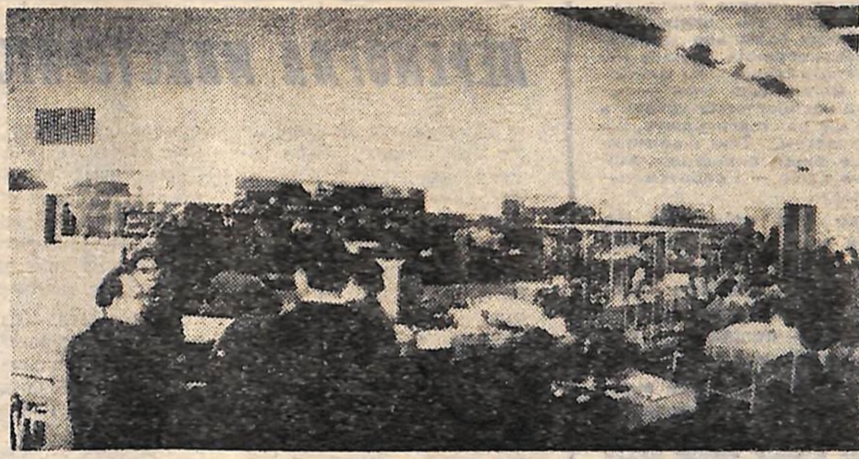
Більш як 350 міжшкільних навчально-виробничих комбінатів діють тепер на Україні. Цього року в них оволоділи робітничими спеціальностями триста тисяч випускників.

Виставка товарів народного споживання

В КІРОВОГРАДІ, У МІСЬКОМУ ПАЛАЦІ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ КОМ. ПАНІЦЯ, ВІДКРИЛАСЯ ВІСТАВКА КРАЩИХ ЗРАЗКІВ ТОВАРІВ НАРОДНОГО СПОЖИВАННЯ. ПЛАНШТОВАНА ОБЛАСНИМ УПРАВЛІННЯМ ТОРГІВЛІ З УЧАСТЮ ХАРКІВСЬКОГО ФІЛІАЛУ ВСЕСОЮЗНОГО ПАВ'ЛІОНУ МІНІСТЕРСТВА ТОРГІВЛІ СРСР. ЦЕН ЗАХІД ЯКНИ ПРОВОДИТЬСЯ ЩОРОКУ, МАЄ НА МЕТІ ДОПОМОГИ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВАМ ОБЛАСТІ В ОСВОБІНІ І ОРГАНІЗАЦІЇ ВИПУСКУ НОВИХ ВИДІВ ПРОДУКЦІЇ, ЩО КОРІС- ТУЮТЬСЯ ПІДВИЩЕНІМ ПОПИТОМ У НАСЕЛЕННІ.

На фото: в залі виставки.

Фото В. ГРИБА.

НА ПОРОЗІ КАНІКУЛ

Це наш другий дім. Ми тут із вдоволенням проводимо свої літні канікули. Так відпочивають учні багатьох шкіл Закарпаття про табори праці і відпочинку «Річечини» зовору «Дніпропетровська». Протягом п'ятнадцяти років зоріаються вони в своєму містечку поблизу мальовничого села Привітного на березі Дніпра, де в містечковому радгоспі «Світло» пройшли робітничі університети близько п'яти тисяч школярів. Серед буйної зелені саду, посаденого самими школярами, — славний приміщення, спортивний комплекс, літній кінотеатр, павільйон техніки, дитяча кіностудія, їдальня.

Робота цього табору в числі багатьох інших дісталася високу оцінку на зустрічі піонерських працівників і організаторів літнього відпочинку дітей, яка відбулась в Києві. Традиційно з ініціативи Укрпідфронта ЦК ЛКСМУ і Міністерства освіти України збираються напередодні дня народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна «Дитячі комсари», щоб поділитися досвідом роботи по виконанню історичної зміни на революційних, бойових і трудових традицій старших поколінь, розповісти про підготовку до іншого літа.

Відзначалося, що під час канікул організованих відпочинком буде охоплено близько 5 мільйонів школярів.

У своїх виступах на зустрічі начальник піонерського табору імені В. І. Леніна Дніпропетровської області Герой Радянського Союзу М. П. Неуприга, старша піонервожатая Краснодонської школи-інтернату Вороніжської області Г. П. Кравцова, директор дитячого будинку культури «Юний артемовець» Київського виробничого об'єднання імені Артема, навіа-лер медалі «Материнська слава» Е. С. Чеботар та інші зазначили, що докладають усі свої сили, досвід, знання, енергію, щоб зроби-ти для дітей пам'ятним і незабутнім літо ювілейного ленінського року, на практиці реалізувати завдання, поставлені у виступі товариша Л. Ф. Брежнєва під час відвідань піонерського табору «Артек». Слова щирої вдячності піонерським працівникам, які з честю виконують високе доручення партії по вихованню юних ленінців, адресував перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко.

На зустрічі виступив член Політбюро ЦК Компартії України, голова Укрпідфронта Е. О. Соко-губ.

(РАТАУ).

РОЗДУМИ СІЛЬСЬКОГО ВЧИТЕЛЯ

Ти, читачу, думаєш про культуру своєї поведінки? Замислюєшся над тим, як оцінюють твої вчинки інші? Що схвалюють, із чого дивуються, а іноді і обурюються? Адже ти живеш не сам, на безлюдній планеті, не в глухому лісі, а серед людей, серед таких, як ти, юнаків і дічат. І серед молодших братів і сестер, котрі беруть із тебе приклад, наслідують тебе...

Знову вишикувались команди. І тут сталося незрозуміле. Дякто з пероможців не подавав, не хотів тиснути рук, сміявся: — Вам гарбузи ганяти, а не футбольний м'яч!

пам'ятаємо роки, коли тисячі людей у школах ліценепу сідали за букварі, коли до єдиного радіоприймача в селі, кидуючи всю роботу, йшли чоловіки і жінки, щоб почути

вчитель вигадус. Бо немає жодного будинку без радіоприймача, без газети й журналу, без телевізора. І на околиці — бібліотеки з десятками тисяч томів.

Незмінно зросла культура радянської людини. Та ми зробили б помилку, якби не сказали, що на нашій квітучій ниві ще є будяки, ще є хамство, що нерідко бачиш прояви

обтрусили її, зібрали качани і сказали: — Ми вам допоможемо!

Культура твоєї поведінки

1. Влітку на відбірні районні змагання прибула футбольна команда сусіднього села. Гостей зустрічали дуже привітно. Матч відбувався у вихідний, на двечір. Болільників було багато. Перед початком, коли команди вишикувались в центрі поля, учасникам змагання дівчинка піднесла кагіти.

А далі почався матч. Сусіди грали значно краще. І заслужено перемогли. Хоча болільникам було прикро за свою команду, вони аплодували гостям за кожен забитий м'яч, за несподіваний красивий прорив, за захід до воріт.

— Тренуйтеся, дітки, з дідами на баштані! Мій сусід, колишній фронтзик, обурився: — Це ж хамство! Якби я був суддею змагання, я б їм за оцей вчинок, за оці слова зарахував поразку!.. Там же, на полі стадіону, під час атаки чи захисту почувеш і зовсім «кучеряві» словечка.

Та й глядачі, болільники іноді не лишаются в боргу. І «суддю на мило», і воротаря ще далі, і тому подібне. Але, вернімося до отого слова — «некультурність», до його значення, до його історії.

Ми, старше покоління,

вісі з Москви і Харкова, тодішньої столиці Радянської України. Ми пам'ятаємо й те, як раз на рік приїздила кінопересувка і до залу не можна було дотопитись. Село ніби виринало з ночі, з темряви, прилучаючись до культури.

Відтоді сталися різкі зміни. Виросла радянська людина, захисник Вітчизни, будівник комунізму, творець свого щастя, творець свого життя.

Коли розповідаєш у класі дітям про підслухуваний каганчик, про єдину газету на всю величезну вулицю, всі діяляться з недовірям і не один думас:

Для мене завжди велично звучить стаття 46 Конституції СРСР: «Громадяни СРСР мають право на користування досягненнями культури. Це право забезпечується загальнодоступністю цінностей вітчизняної та світової культури, які є в державних і громадських фондах; розвитком і різномірним розміщенням культурно-освітніх закладів на території країни, розвитком телебачення і радіо, книговидавничої справи і періодичної преси, мережі безплатних бібліотек, розширенням культурного обміну із зарубіжними державами».

безкультур'я. І, на жаль, серед молодих людей.

2. Бабуся тягла візок, наповнений качанами кукурудзи. Біля канави спігнулася, впала, візок перекинувся, качани висипались у пиліюку. Недалеко стояли два хлопці і заливались від сміху: — Приземлилася старушенція! Обійняла матінку-землю! І, насміявшись, пішли стежкою в сад... 3. Подвір'я вискочили три дівчини. Вони допомогли бабусі підвестись,

обтрусили її, зібрали качани і сказали: — Ми вам допоможемо! Одна, наче невеличка подія, і дві великі реакції. Існує у деякого поверховий, примітивний погляд. Мовляв, культурною молоді людину називають тоді, коли вона начитана, багато бачила, гарно одягнена, вміє танцювати, співати і т. д. Це так, але й не так. Може, найперша ознака культури молоді людини — в пошані до старших, до старих.

Я бачив, як на току видавали зерно. Один дядько-аусань під'їхав підводу до ваг, щоб забрати свої мішки. Стаз підніма-ти.

Поруч чистили качани кукурудзи десятикласники. Глянули на дядька. Їм ніхто нічого не говорив, не наказував, вони самі за хвилину кинулись до мішків: — Зачекайте, ми вам допоможемо!

М. СТОЯН.

с. Панчєсе, Новомиргородський район.

(Далі буде).

НАШІ ВИДАТНІ ЗЕМЛЯКИ

БАТЬКО УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ

До 140-річчя з дня народження Марка Лукича Кропивницького.

Ще за часів Марка Лукича Кропивницького на сторінках газет можна було прочитати щедрі висловлювання про митця: „... після народного поета Т. Г. Шевченка ім'я Кропивницького одно з популярних і любимих на Україні“.

Але тільки відійшовши на деяку відстань, оцінюєш найбільш повно й точно значущість життя видатної людини, величність її творчості.

Марко Лукич посідає одне з найпочесніших місць серед фундаторів українського театрального мистецтва. Сторіччя тому на виклик Марка Кропивницького, досить відомого на півдні України актора мандрівних труп, приїхали до Єлисаветграда (нині Кіровоград) артисти. То були переважно аматори. Об'єднувало їх єдине, найбільше бажання — створити свій, український театр, який розповів би народом правду про його підневільне життя, навчив би, як добитися кращої долі, який говорив би рідною

мовою... Йшов 1882 рік. ни клали принципи життєвої правди.

Збираючи сили для нового театру, Марко Кропивницький протягом 1882 року написав свої кращі твори: «Глитай, або ж Павук», «По ревізії», «Дій серцю волю» — заведе в неволю», «Доки сонце зійде, роса очі виїсть». Того ж року вийшла перша збірка творів уже відомого на Україні актора і режисера.

Пізніше, 1888 року, М. Кропивницький написав у Єлисаветграді в будинку Зайковської на тій же Болотній вулиці (нині вул. Клишівська) драму на тему страдницької долі трудящої жінки «Дай сім'ю». Драматург використовував для своїх п'єс факти реального життя, глибоко розкривав соціальні явища тогочасної дійсності. Тож у багатьох його творах відчувається життя сілі містечок північної Херсонщини другої половини XIX століття.

Театр корифея був зброєю в боротьбі за соціальне визволення трудового люду.

Усвідомлюючи значення їхньої творчості, почувашь гордість за свій край. На Єлисаветградщині народився зріс Марко Кропивницький. Тут набрався він творчої сили і злетів орлом у широкий світ мистецтва. Знов і

М. Л. КРОПИВНИЦЬКИЙ.

Виставою «Наталка Полтавка» за п'єсою Івана Котляревського почала свою діяльність на єлисаветградській сцені перша професійна українська театральна трупа. Творчість кожного її учасника — якраз сторінка в історії театру. Досить згадати імена славетних: Марії Заньковецької, братів Тобілезичів — Івана Карпенка-Карого, Миколи Садовського, Панаса Саксаганського, їхньої сестри Марії Садовської-Барілотті, Ганни Затиркевич-Кропивницької.

Створена Марком Кропивницьким трупа виступала в різних містах України і Росії, здобула широке громадське визнання.

Органи царської цензури ставились до Марка Лукича з особливою тенденційністю. Бо ж на сцені театру Кропивницького йшли, за винятком кількох історичних п'єс, твори переважно актуальної сучасної тематики. П'єси високого літературного гарту писали сам Марко Кропивницький, Іван Тобілезич (Карпенко-Карий), Михайло Старицький. В основу свого мистецтва корифей української сце-

знав повертався митець до рідної землі — напитися чистої джерельної води з вічної криниці творчості.

Перші цеглини у справу всього свого життя поклав на рідній землі — в Єлисаветграді.

Кропивницький був геніальним актором, талановитим режисером, своєрідним композитором, визначним драматургом, здібним художником-декоратором, винятковим організатором театральних колективів, людиною високого інтелекту. Розвиток професійного українського театру, що тільки-но зродився на ноги, важко уявити без цього митця. Він справді мав право сказати про себе і своїх братів по мистецтву: «Український театр — це я».

Л. ФЕДЧЕНКО, помічник головного режисера по літературній частині Кіровоградського обласного українського музично-драматичного театру імені М. Я. Кропивницького.

ВІД РЕДАЦІЇ: Про вшанування пам'яті М. Л. Кропивницького на Кіровоградщині в ці дні матеріал буде опубліковано в наступному номері.

Спортивний випуск «Молодого комунара»

НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

«СПОРТЛОТО» — ЗАХОПЛЮЮЧА ГРА

Р ОКОМ народження лотереї вважають 1530 рік. Власне, її застосували вперше в Генуї при виборах члена Великої ради. З 90 кандидатів потрібно було обрати 5. Тож кожному з них дали порядковий номер — від 1 до 90. Такі ж номери поставили на кулях, які заклали в спеціальну урну. Потім зважили дотери і п'ять. Ті кандидати, номери яких збіглися з номерами цих куль, вважалися обраними до ради. На цій основі й було «експлуатовано» спортивну лотерею. Вже у XVIII столітті числом гра «5 із 90» поширилась в Італії, Франції і Німеччині.

З жовтня 1970 року гра почала своє існування в нашій країні. Чи є шанс виграти? Безумовно. Рівно половина коштів від продажу картки йде на виплати, а друга половина — на створення матеріально-технічної бази нашого спорту і до фонду Олімпіади-80. Близько 450 мільйонів зарбованців отримав радянський спорт від спортивних лотерей. Ці кошти пішли на спорудження олімпійських об'єктів у столиці нашої Батьківщини — Москві, на обладнання круглого й трикутного стадіону в Алма-Аті, на ремонт республіканської бази по лижному спорту в м. Кіровську, на обладнання та будівництво вселуварських баз «Динамо» в Ленінграді і в Рязанській області, на будівництво спортивних споруд у м. Дніпропетровську та інших містах нашої республіки і країни.

Які ж найбільші виграші видають у грі? За умовами лотереї «Спортлото», максимальний виграш на одну картку становить 10.000 карбованців. Та ще залежить від вашої удачі. Електричний завод «Червоної металіст» в Копотона А. Фомінов, наприклад, виграв 31.716 карбованців, м. Таліна Б. Оксіндер — 32.490 карб., а ленінградський інженер М. Гонгор'єв — 58.443 карбованців!

Лише за чотири місяці нинішнього року в нашій області володарями автомобілів «Волга» ГАЗ-24, «Москвич», «Жигулі» і «Запорожці» стали чотири нащадки, двоє вигрвали путівки на Олімпіаду-80. Наприклад, беручи участь в останньому випуску спортивної лотереї «5 із 49», житель м. Кіровограда М. Г. Гончар виграв 1636 карбованців. Він зареєструє п'ять номерів, які виявилися виграшними.

21 травня цього року в Москві відбудеться завершальний тиран міжнародного «Спортлото». Туристські путівки на Олімпіаду-80, грошові виграші до 10000 карбованців чекають на вас і в даному тирану. Їх можна придбати у фірмових нісках «Спортлото», а також у комсомольських і спортивних організаціях.

Словом поділіть свій ентузіазм нашим громадянам розповсюджувачам. В-го тирану міжнародного «Спортлото» дії частину свого вільного часу віддають загаломій справі. Оскільки пропагандистів спорту в м. Кіровограді: Л. М. Ковальова (технікум радянської торгівлі), Б. М. Лосев (торговельне училище), О. Д. Ваєцька (завод радіопробів), В. С. Тертилов (ТУ № 4), А. О. Савченко (завод «Червона зірка»), В. О. Карпов (кооперативний технікум) та Б. М. Мішин (медучилище). Вони розповсюдили у своїх колективах по одну сотню картки «Спортлото».

Т. ТАНСЬКА, старший інструктор Кіровоградського відділу агентства «Спортлото».

ОЛІМПІАДА: СЛУЖБА СЕРВІСУ

Це кафе відрізняється вже тим, що тут на видно-му й доступному місці знаходиться книга скарг і пропозицій. Таке рідко побачиш у кіровоградських ідальнях.

Це кафе популярне серед малечі і дорослих. У ньому ніколи не буває пусто. Називають його «Червона Шапочка».

Завідуючий виробничим відділом кафе, майстер-кухар І. Й. Полимонав у числі інших 66 працівників громадського харчування області незабаром поїде в Москву на Олімпіаду.

Наш кореспондент зустрівся з І. Й. Полимонавим і взяв у нього інтерв'ю.

ХОЧ МИ Й НЕ ТРЕНЕРИ

Кор.: Іване Йосиповичу, яку роль у вашому житті відіграв спорт?

Полимонав: Якщо говорити мовою моєї професії, то спорт — це спеція, без яких не готують жодної страви. А якщо серйозно, то я свого часу захоплювався футболом, грав в армійській команді. Відвідував секцію боксу. А тепер болітник.

Кор.: І які команди вам найбільше подобаються?

Полимонав: Київські, футбольна «Динамо» і колейна «Сокол».

Кор.: Звичайно, кулінарія і спорт — речі різні, але ви все ж їдете на Олімпіаду. Чому?

Полимонав: Хоч ми й не тренери, але без нас спортсменам не обійтись. Перефразовуючи відомий вислів, хочу сказати, що шлях до рекорду теж лежить через шлунок. Поживна й висококалорійна страва — далеко не останній річ у житті спортсмена. До того ж сучасний професійний кухар — це

не тільки майстер, озброєний знаннями і досвідом, а й людина з творчим підходом. Бо головне — не тільки з чого, але і як приготувати.

Кор.: Перед поїздкою до Москви у вас був якийсь підготовчий період?

Полимонав: Безумовно. Я разом зі своїми колегами закінчив спеціальні двомисячні курси в Кіровоградському кулінарному училищі, на які було відведено 300 академічних годин. А вже мені доведеться обслуговувати гостей нашої столиці, журналістів з різних країн.

Кор.: У якому кафе ви працюватимете?

Полимонав: На ВДНГ. Я готуватиму в основному страви української і російської кухні, але в меню включатимуться й різноманітні пудинги, шарлотки, самбуки тощо. А також холодні закуски, бутерброди та бульйони. Робота дуже відповідальна, і тому я вже сьогодні хвилю-

юсь, як спортсмен перед стартом.

Кор.: Але ж у вас за плечима немалий досвід кулінара.

Полимонав: Так, кухарем я працюю майже двадцять років, з них тринадцять — у дитячому кафе «Червона Шапочка».

А це школа чудова. Бо у нас харчуються не тільки діти, а й дорослі. Щоправда, для дорослих — самообслуговування, до послуг же наших юних відвідувачів у кафе працюють офіціанти. І мені дуже приємно, що в книзі скарг і пропозицій десятки подяк на адресу працівників «Червона Шапочка», їх написали як дорослі, так і діти.

Кор.: Можливо, між юними відвідувачами вашого кафе перебувають майбутні зірки радянського спорту?

Полимонав: Я в цьому не сумніваюсь. І наперед уже пишує тим, що в досягненні визначних рекордів їм допоможуть наші висококалорійні борщі, супи та вітамінізовані салати. Я від серця бажаю всім нашим маленьким відвідувачам багаторічного здоров'я, олімпійських успіхів у житті і посприятливому люблги спорту.

Кор.: А ми в свою чергу бажемо вам щасливої поїздки на Олімпіаду і побити на ній рекордами смачних страв усіх місцевих кухарів.

Полимонав: Щиро дякую.

ВІД АФІН — ДО МОСКВИ

ПАМ'ЯТНИКИ — ОЛІМПІЙЦЯМ

Т ОКИО. 1964 рік. XVIII Олімпійські ігри. Тут 5140 спортсменів з 93 країн світу. На олімпійському стадіоні — 90 тисяч глядачів. У ході змагань установлено 77 олімпійських рекордів, 35 з них перевищували світові.

Збірна СРСР знову перша в неофіційному командному заліку: у неї 66 медалей — 30 золотих, 31 срібна, 35 бронзових, 607,8 очка. У команді США — 581,8 очка, 90 медалей.

Після закінчення олімпійських поєдинок французька газета «Екіп» улаштувала опитування про Ігри. Багато французів написали у своїх листах, що Ігри дороги їм передусім тим, що внесли «моральний вклад у справу миру, допомогли молоді різних країн краще взяти одне одного, повнитися одне в одного».

Ч ИТАЧІ «Молодого комунара» запитують,

чи брав участь П'єр де Кубертен у конкурсах мистецтва. 1912 року на олімпійському конкурсі мистецтва розглядалась «Ода спорту», авторами якої було названо Ж. Хорода (Франція) та М. Ешбала (Німеччина). Насправді ода належала П. де Кубертену. «Німечко-французьким псевдонімом Кубертен, мабуть, хотів виразити олімпійську ідею, що зближує наші країни, які не перебувають у дружніх відносинах», — писав з цього приводу відомий угорський історіограф спорту Ф. Мазе. «О спорт, ти — мій!» — ці рядки взято з «Оди спорту».

А ПІШІ запитують: кому із спортсменів, які досягли видатних успіхів у боротьбі за олімпійську першість, було поставлено пам'ятники за життя? Такої честі удостоєний фінський стайер Пааво Нурмі, який завоював на Іграх 1920, 1924, 1928 років 9 золотих і 3 срібні медалі, та ще його співвітчизникові Класу Тунбергу, який мав 5 золотих, срібну та бронзову медалі на

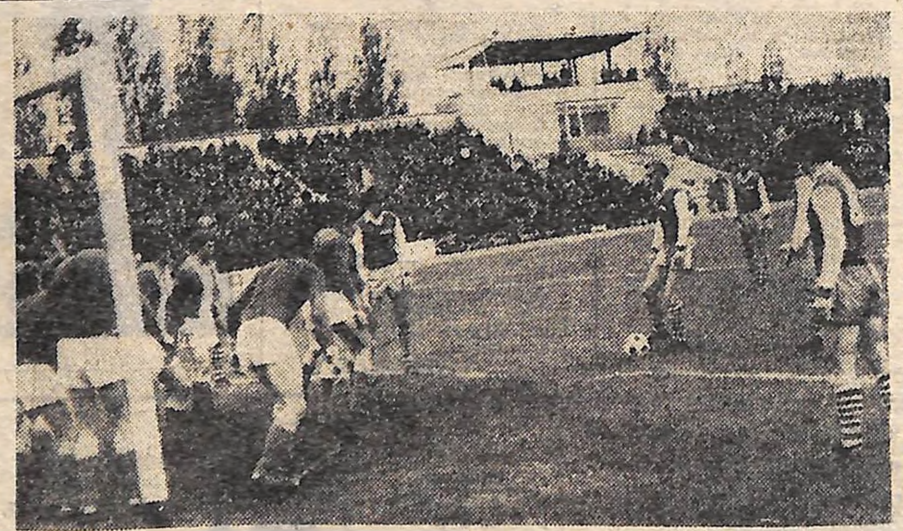
Білих олімпіадах 1924 і 1928 років.

А ЮБИТЕЛІ гімнастики хочуть знати, хто з представників цього виду спорту, виступаючи на Іграх за збірну СРСР, мав найбільше медалей.

У Бориса Шахліна — 7 золотих, 4 срібні, 2 бронзові; у Ларисі Латішної — 9 золотих, 5 срібних, 4 бронзові олімпійські медалі.

Ц ІКВАЛЯТЬСЯ читачі газети, хто в нашій баскетбольній команді під час Ігор 1968 року був найкращим.

Це — Сергій Коваленко, його зріст — 216 сантиметрів.

ОЦЕ ЗАСЛІНІ ІМОМЕНТ МАТЧУ «ЗІРКА» — «ШАХТАР» (ГОРЛІВКА).

Фото В. ЧЕРЕДІНЧЕНКА.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ОГОЛОШУЄ набір учнів

для підготовки кваліфікованих робітників залізничного транспорту таких спеціальностей:
слюсар-електрик по ремонту електроустаткування електровозів (строк навчання — 1 рік),
слюсар по ремонту тепловозів (1 рік),
помічник машиніста електровозів (1,5 року),
помічник машиніста тепловозів (1,5 року),
помічник машиніста тепловозів-електровозів (2 роки),
електромеханік по автоматичній і телемеханіці на транспорті (2 роки),
черговий по станції IV—V класів (1,5 року),
оглядач-ремонтник вагонів (1 рік),
електромонтер контактних мереж (1 рік).

Приймають юнаків із середньою освітою, а на спеціальність «Черговий по станції» — і дівчат.

Учні, що вчаться на спеціальності «Електромеханік по автоматичній і телемеханіці на залізничному транспорті», одержують стипендію в розмірі 60 крб. на місяць, на всіх інших спеціальностях — 30 крб. Крім того, їм доплачують за наймання житла.

Відмінники одержують стипендію на 25 процентів вищу. Вихованці дитячих будинків, діти інвалідів I і II груп перебувають на державному забезпеченні. Під час виробничої практики учні одержують 50 процентів заробітку.

Тих, що мають гостру потребу, забезпечують гуртожитком. При училищі є їдальня.

Вступники подають заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження, документ про освіту, характеристику, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї та медичну довідку (форма № 286), автобіографію, 6 фотокарток розміром 3x4 см.

Усі вступники за направленням училища проходять медичну комісію у Знам'янській залізничній поліклініці.

По закінченні училища учнів направляють на роботу за спеціальністю на підприємства залізничного транспорту, забезпечують одягом, безплатними залізничними квитками та паливом.

Випускники відмінники користуються пільгами при вступі до середніх і вищих навчальних закладів.

Адреса училища: Кіровоградська обл., м. Знам'янка, вул. Розі Люксембург, 6.

ДИРЕКЦІЯ.

АВТОТРАНСПОРТНЕ ПІДПРИЄМСТВО 10021

(автобусний парк)

набирає на курси підготовки водіїв усіх класів без відриву від виробництва на категорію «З», що дає право працювати на автобусах міських і прилеглих маршрутів.

Під час навчання без відриву від виробництва оплата проводиться за сьомого водія автобуса марки ДАЗ.

Службовці забезпечують гуртожитком.

Курсанти користуються правом безплатного проїзду в автобусах міських маршрутів.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Аерофлотська, 15, відділ кадрів.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 4 ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ ІЗ СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ

ОГОЛОШУЄ набір учнів на 1980—1981 навчальний рік на такі спеціальності:

слюсар-ремонтник,
слюсар-інструментальник,
слюсар-сантехнік, газозварник,
токарь (токарь-револьверник, токарь-карусельник),
оператор верстатів із програмовим керуванням,
слюсар механоскладальних робіт.

Строк навчання 3 роки, а для слюсарів механоскладальних робіт — 1 рік.

Приймаються юнаки та дівчата, які мають освіту 8 класів.

Навчання в училищі безплатне. Всі учні забезпечуються харчуванням, обмундируванням і спецодягом. Крім того, їм оплачуються роботи, виконані ними в процесі виробничого навчання.

По закінченні училища випускникам надається диплом про середню освіту з присвоєнням розряду, а учням з річним строком навчання — атестат із присвоєнням розряду за спеціальністю.

Учні, які закінчили училище з відзнакою, мають право на вступ у технікуми без екзаменів, а у вузи — поза конкурсом. Час навчання в училищі входить у загальний та безперервний трудовий стаж.

Початок навчання — 1 вересня.

Вступники до училища повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження або геспорт, документ про освіту, характеристику із школи, медичну довідку (форма 286), шість фотокарток 3x4 см., довідку з місця проживання та про склад сім'ї.

Прийом документів проводиться щодня з 8 до 10 години, крім неділі.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20, тел. 7-25-91, 7-65-61.

ДО ВІДОМА НАСЕЛЕННЯ, КЕРІВНИКІВ

ПІДПРИЄМСТВ І ОРГАНІЗАЦІЙ

Кіровоградське транспортно-експедиційне підприємство 10696 по обслуговуванню населення автотранспортом проводить по 1 липня 1980 року огляд культури і якості обслуговування населення.

Під час огляду транспорту і диспетчерські пункти приймають у необмеженій кількості замовлення на перевезення всіх видів вантажів для населення, шкіл, лікарень і дитячих садків.

Приймаються колективні замовлення від організацій і підприємств на перевезення робітникам та службовцям палива і сільгосппродуктів за особистий рахунок.

Виконання замовлення на транспортне обслуговування весілля легковими таксі та автобусами.

Транспортно-експедиційні послуги виконуються в межах міст і районів України і союзних республік.

Автобуси не зяезки і замовлення видляються тільки на затверджені маршрути з твердим покриттям і в межах Кіровоградської області.

Заявки чи замовлення приймаються за 1—10 днів. Замовлення на перевезення вантажів у вихідні й передсвяткові дні, а також виділення спеціальних автобусів та автобусів робиться не пізніше трьох днів до виконання заявки чи замовлення.

Оплата послуг — за тарифами.

Трансагентства і диспетчерські пункти розміщені і гостійно діють у районах та містах області.

Мешканцям Кіровограда, Кіровоградського й Компанієвського районів транспортні послуги виконують трансгентства, розміщені в м. Кіровограді по вул. 50 років Жовтня, 5 (телефон 3-14-97).

Шановні кіровоградці! Користуйтеся послугами трансгентства і диспетчерських пунктів! Це доступно й зручно, швидко й вигідно.

Свої міркування щодо поліпшення роботи приймальних пунктів, підвищення культури і якості обслуговування автотранспортом населення надсилайте на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Глінки, 3, ТЕП 10696.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ

ЗАВОД

«ЧЕРЕОНА ЗІРКА»

ОГОЛОШУЄ

приймє учнів із числа осіб, що закінчили середню школу, а також звільнених із лав Радянської Армії для навчання в Кіровоградському технічному училищі № 6 на таких спеціальностях:

токарь по металу, фрезерувальник, електрозварник, слюсар, електромонтер, формувальник машинного формування, столяр.

Строк навчання — 10 місяців, для звільнених у запас — 7,5 місяця.

Початок занять з 1 вересня.

Звільненим з лав Радянської Армії надають гуртожитком.

Стипендія — 30—70 крб. на місяць.

Звертатися на адресу: 316000, м. КІРОВОГРАД, вул. ОРДЖОНІДІДЗЕ, 1, відділ кадрів.

ДИРЕКЦІЯ.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Вступайте до Кіровоградського міського середнього професійно-технічного училища № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова!

Училище готує кваліфікованих спеціалістів із середньою освітою. Строк навчання на базі 8 класів — 3 роки; на базі 10 класів — 1 рік.

Спеціальності:

на базі 8 класів — муляр, монтажник по монтажу сталевих і залізобетонних конструкцій, малляр (будівельний), облицювальник-плиточник, облицювальник-мозаїст, машиніст (кранівник) по управлінню баштовими самохідними кранами, машиніст автокранів, електрослюсар, столяр (будівельний), тесляр;

на базі 10 класів — арматурник, електрозварник арматурних сіток і наркасів, формувальник залізобетонних виробів і конструкцій, облицювальник-плиточник, лаборант по механічних випробуваннях.

Учні забезпечують гуртожитком, триразовим харчуванням, двома формами одягу, підручниками.

Особі, які вчаться на спеціальностях зі строком навчання 1 рік, одержують стипендію.

Приймають молодь віком від 15 років.

Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають заяву, автобіографію, характеристику, документ про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток 3x4 см.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Телефон: 7-14-17, 7-12-81, 7-34-71.

Іхати автобусами: №№ 2, 14 — до зупинки «Вул. Мічуріна», № 29 — до зупинки «ПТУ імені Єгорова» або троллейбусами №№ 2, 4 до зупинки «Завод Еуддеталь».

ДИРЕКЦІЯ.

ЛЬВІВСЬКИЙ ЛІСОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ

ОГОЛОШУЄ

приймє студентів на І курс 1980—1981 навчального року. Денне навчання.

Факультети:

лісогосподарський за спеціальністю — лісове господарство з спеціалізаціями:

лісове господарство, озеленення міст і населених пунктів;

лісоінженерний за спеціальністю — лісоінженерна справа (механізація лісо-

розробок і транспорт лісу);

факультет технології деревообробки за спеціальністю — технологія дерево-

обробки з спеціалізаціями:

технологія деревообробки, констру-

вання й проектування меблів, автоматизація процесів деревообробки;

механічний — з спеціалізаціями:

машини і механізми лісової проми-

словності, машини і механізми деревооб-

робної промисловості;

інженерно-економічний за спеціальностями:

економіка і організація лісової про-

мисловості й лісового господарства, еко-

номіка й організація деревообробної

промисловості.

Заочне навчання.

Готуються інженери за такими спеці-

альностями:

лісове господарство, лісоінженерна

справа, технологія деревообробки, ма-

шини і механізми деревообробної про-

мисловості, економіка і організація лі-

сової промисловості і лісового господар-

ства, економіка і організація дерево-

обробної промисловості.

Документи приймаються:

на денне навчання — з 20 червня по

31 липня, на заочне навчання — по 31

липня, на спеціальність «лісове господар-

ство» на заочний відділ — з 1 жовтня по

15 грудня.

Вступні екзамен:

на денне навчання — з 1 по 20 серпня;

на заочне — потоками — з 21 по 31

липня, а на спеціальність «лісове господар-

ство» у січні 1981 року (за виключком).

Особі, які вступають на спеціальність

«машини і механізми лісової та дерево-

обробної промисловості» складають екс-

замени: з математики (письмово й усно),

фізики (усно), української або росій-

ської мови й літератури (твір); на всі інші

спеціальності вступники складають екс-

замени: з математики (усно), фізики (усно), хімії (усно), української або російської мови й літератури (твір).

Особі, які закінчили середню школу з золотою медаллю, або середній навчальний заклад з дипломом з відзнакою, на спеціальність «машини і механізми лісової та деревообробної промисловості» складають екзамен з математики (письмово), а на всі інші спеціальності — з математики (усно).

При здачі на «5» вони звільнюються від подальшої здачі вступних екзаменів і зараховуються на І курс обраного факультету.

Інститут проводить експеримент по зарахуванню на денну форму навчання молоді, яка закінчила середні учбові заклади з оцінками «відмінно» і «добре» (без задовільних) і має в документі про середню освіту середній бал не менше 4,5 (без округлення), за результатами здачі двох вступних екзаменів не нижче 9 балів.

Експеримент проводиться по спеціальностям: лісоінженерна справа, технологія обробки, машини і механізми лісової та деревообробної промисловості.

Учасники експерименту на спеціальності машини і механізми лісової та деревообробної промисловості складають вступні екзамен з математики (письмово), фізики (усно).

Учасники експерименту на спеціальності «лісоінженерна справа» й «технологія деревообробки» складають вступні екзамен з математики (усно), фізики (усно).

Медальсти шкіл, відмінники технікумів і середніх профтехучилищ, які одержали на першому екзамені «4», допускаються до здачі другого екзамену як учасники експерименту.

По прибутті в інститут вступник пред'являє особистий паспорт, військовий квиток або приписне свідоцтво.

Заяву на ім'я ректора інституту разом з іншими документами, вказаними в Правилах прийому, подавати за адресою: 290032, м. Львів-32, вул. Пушкіна, 103. Приймальній комісії.

З 1 по 30 липня для вступників при інституті працюватимуть платні підготовчі курси з відривом від виробництва.

Прийем заяв на курси — по 30 червня.

РЕКТОРАТ.

ОБЛАСНА КОНТОРА ПО ПРОКАТУ КІНОФІЛЬМІВ

незабаром випустить на екран м. Кіровограда і області широкоекранну стрічку

«Прикордонний пєс Алий».

поставлену за сповіданнями Юрія Кеселя.

Автор сценарію — Володимир Гелованов. Режисер-постансєник — Юлій Файт.

Виробництво Центральної студії дитячих і юнацьких фільмів імені М. Горького.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українській мові

ВК 00832.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Індекс 01197.

Зам. № 266.

Тираж 54000.